

Utorok 5. týždňa v Cezročnom období: umývať si ruky pred jedlom

Komentár na utorok 5. týždňa v Cezročnom období. „Šikovne viete zrušiť Božie prikázanie, aby ste si zachovali svoje obyčaje“. Možno nám dôležitosť umývania rúk pred jedlom vstúpili už od detstva. Viac ako príkaz je to jednoducho vhodné. Môžeme sa usilovať o takú vyspelosť v prežívaní prikázaní, ktoré sú prikázané, aby sme si udržali čisté srdce, aby sme mohli kontemplovať Boha.

Evanjelium (Mk 7, 1-13)

K Ježišovi sa zišli farizeji a niektorí zákonníci, ktorí došli z Jeruzalema. A videli niektorých z jeho učeníkov jest chlieb poškvrlenými, to jest neumytými rukami. Farizeji totiž a Židia vôbec držia sa obyčaje otcov a nejedia, kým si neumyjú ruky až po zápästie. A keď prídu z trhu, nejedia, kým sa nevykúpu. A zachovávajú ešte mnoho iných vecí, ktoré prevzali: umývanie čiaš, džbánov, medeníc a postelí. Farizeji a zákonníci sa ho opýtali:

„Prečo sa tvoji učenici nedržia obyčaje otcov a jedia chlieb poškvrlenými rukami?“

On im povedal:

„Dobre o vás, pokrytcoch, prorokoval Izaiáš, ako je napísané: ‚Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko odo mňa. No darmo si ma ctia, lebo náuky, čo učia, sú iba

ľudské príkazy.‘ Božie prikázanie opúšťate a držíte sa ľudských obyčajov.“

A hovoril im:

„Šikovne viete zrušiť Božie prikázanie, aby ste si zachovali svoje obyčaje. Lebo Mojžiš povedal: ‚Cti svojho otca i svoju matku‘ a: ‚Kto by zlorečil otcovi alebo matke, musí zomrieť.‘ Vy však hovoríte: ‚Keď človek povie otcovi alebo matke: Korban, čo znamená, že všetko, čím by som ti mal pomáhať, je obetný dar,‘ už mu nedovolíte nič urobiť pre otca alebo pre matku. A rušíte Božie slovo pre svoje obyčaje, ktoré si odovzdávate. A mnoho iných podobných vecí robíte.“

Komentár

Možno mnohí z nás majú spoločnú spomienku na to, ako naše mamy alebo staré mamy zdôrazňovali, že je dôležité umývať si ruky pred jedlom.

Mnohokrát sme to možno robili neochotne, bez toho, aby sme prikladali veľký význam hygienickým pravidlám alebo možnosti nákazy. Radi sme sa hrali, a teda aj špinili. Radi sme jedli, a preto všetko, čo tento okamih oddaľovalo, bolo formalitou, ktorej sme sa chceli vyhnúť.

Napriek tomu sme poslúchali. Či už išlo o to, aby sme sa vyhli trestu, pokarhaniu, alebo aby sme sa jednoducho čo najskôr najedli, poslúchli sme. Aj preto, že sme v hĺbke duše vnímali, že slovo matky alebo starej mamy je zahalené aurou múdrosti, ktorú treba rešpektovať.

Ale potom sme vyrástli. A naďalej sme si umývali ruky, aj keď mama alebo stará mama už neboli pri tom,

aby nám to pripomenuli.

Jednoducho, spomienka na ich lásku a získané skúsenosti nám pomohli pochopiť, že to nebol len rozmar: umývanie rúk bolo dôležité. Malo to svoj význam. V stávke bolo zdravie.

Žiaľ, v živote tých, ktorí kritizovali Ježiša, sa odohrávala dráma: nikdy nedozreli. Ich láska stagnovala. Stále si umývali ruky, ale vždy to robili zo strachu pred trestom. Nikdy nepochopili, že Božie prikázania neboli rozmarom, ale orientáciou, ktorá bola predpísaná pre zdravie ich duší.

Preto neboli schopní žiť ani to najsladšie prikázanie, ako svätý Josemaría nazval štvrté prikázanie Desatora. Práve preto, že nepochopili, že za prikázaním sa skrýva duch. Za tým umyť si ruky pred jedlom sa skrývala hlboká túžba vidieť sa dôstojnými, zdravými a silnými.

Ten istý duch, ktorý búši za každým z desiatich prikázaní: Božia túžba, aby sme mali čisté srdce, a to najmä preto, aby sme mohli kontemplovať Boha (porov. Mt 5, 8).

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Pexels Pixabay

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-
to-5/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-to-5/) (08.08.2025)